

[Iver Poulsen.]

bølge med påfølgende svækkelse af vor konkurrenceevne, som sætter ind til foråret såvel på eksportmarkederne som på vort stadig mere åbne hjemmemarked, må forekomme urovækkende; men det er jo ikke tilstrækkeligt at konstatere, at den er urovækkende, og så bare sætte sig hen og vente på, at ulykkerne skal ramle ned over hovedet på os. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede økonomiminister og for øvrigt alle de 4 forligspartier, som efter forsommerens økonomiske forlig har det fælles ansvar for den økonomiske politik herhjemme, hvilke foranstaltninger de har tænkt sig at træffe for at imødegå det, som den højtærede økonomiminister så rigtigt betegnede som en foruroligende udvikling. I den økonomiske oversigt nævnes jo netop, at vel er omkostningsniveauet kun én af de faktorer, som bestemmer eksportens omfang, men i det lange løb en af de væsentligste. Derfor er det af den største interesse at vide noget om, hvordan de 4 forligspartier har tænkt sig at imødegå den urovækkende udvikling.

Det må i hvert fald være helt klart, at navnlig landbruget som eksporterhverv ikke kan bære nye løn- og omkostningsstigninger, uden at det vil få katastrofale følger ikke blot for landbrugerhvervet, men for hele samfundet, som er så afhængigt af landbrugets valutaindtjening. En yderligere økonomisk belastning af landbruget vil utvivlsomt resultere i en produktionsnedgang og en nedgang i erhvervets valutaindtjening, og vi ved jo alle, hvad det betyder for dansk økonomi. Når landbruget hidtil har kunnet forøge produktionen, skyldes det for det første en stærkt forøget arbejdsindsats af landmanden og hans familie og for det andet en gennemgribende mekanisering, som sidste år kostede landbruget 820 mill. kr. Det er klart, at med de indtjeningsmuligheder, som landbruget har i dag, kan en sådan mekanisering kun ske gennem en betydelig gældsstiftelse, som erhvervet ikke fortsat kan bære.

Efter det foreliggende finanslovsforslag ser det ud til, at regeringen mener, at det kun er borgerne, der skal vise mådehold. For første gang forelægges et finanslovsforslag på over 10 milliarder kr., ja, på næsten $10\frac{1}{2}$ milliard, en stigning fra sidste år på

mellem 1 og $1\frac{1}{2}$ milliard kr. Det ser således ud til, at regeringen ikke har til hensigt selv at vise det eksempel, som den opfordrer befolkningen til at følge, nemlig at vise mådehold; det vil naturligvis svække slagkraften i regeringens opfordring til befolkningen, at regeringen ikke selv går foran og viser den vej, som den opfordrer andre til at følge.

De $10\frac{1}{2}$ milliard kr. er mange penge; det er næsten lige så meget, som vore to største eksporterhverv, landbruget og industrien, hjembringer tilsammen, som staten nu lægger beslag på, hvilket jo nok kan give anledning til visse alvorlige overvejelser. Og da statens forøgede indtægter vil resultere i en forøget pengeudpumpning, vil vi komme til at stå over for et yderligere forøget efterspørgselspres med de deraf følgende uheldige konsekvenser.

Hvad angår de foreslåede lettelser i de direkte skatter, understreger den højtærede finansminister, at deres gennemførelse vil afhænge af kommende forhandlinger mellem forligspartierne om den økonomiske udvikling. Jeg vil derfor gerne spørge de 4 forligspartier, om de allerede på nuværende tidspunkt kan løfte sløret en smule for deres tanker om den udvikling, vi står i, og den udvikling, vi kan se imøde. Den konservative ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, har for sit vedkommende løftet sløret en smule, idet det ærede medlem ville opfordre regeringen til, at man ikke indregnede omsætningsafgiften i januarpristallet, og det er i hvert fald en tanke, som jeg synes er både sund og rigtig.

I øvrigt forekommer det os, at situationen nu er og for fremtiden tegner sig så alvorlig, at de ekstraordinære foranstaltninger, også de upopulære, må tages i anvendelse. I England valgte man pris- og lønstop. Jeg skal ærligt indrømme, at det var drastisk, men jo længere vi kører i den nuværende, faretruende skure, desto mere drastiske må de foranstaltninger blive, som vi vil blive tvunget til at træffe før eller senere, så hvorfor ikke lige så godt springe i det som krybe i det? Vi skal jo igennem det.

Grethe Philip: Flere af de ærede ordførere har allerede været inde på spørgsmålet om samsbeskatningen, og jeg noterede med glæde, at man synes at mene, at tiden nu